

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De vicio ebrietatis vic[us] q[ue] sit p[er]m[odum] mortale [et] q[ue] veniale.
Sermo. LXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De vicio ebrietatis

gnū celoz sic speciosissimū z lucidissimū / nō
sustinet nec sustinere pōr aliqd imūsdū. Nā vt
qre me / de Arist. iij. Polit. Oparij z mechanic q cor/
chāici nō pus in operādo maculāt: nō sūt ciues i ciuita
receptū te bñ ordinata: salte pncipales / alios dirigētes
ad p̄siliū quāto magis i ciuitate celesti / vbi magis p̄spi
cūe sūt sordes mentū q̄ hic sordes corpoz: s̄z
illud Esa. liij. Hierusalē ciuitas sc̄a: qz nō adij
cier vltra vt transeat per te circūcisus z immū
dus. Ebr̄i aūt fm̄ p̄missa est bestial̄ z turpissi
mus / abominabilis z feridus. z ideo gl̄ia celi
oīno indign̄: z ad regnū celi ad possidēdū in
ceptus. Qd bñ oīdit apl̄s. j. ad Corinth. vj. di
cens. Nescitis inq̄r qz inq̄ regnū dei nō possi
debūt. Et seq̄t. Neqz maledici neqz ebriosi re/
gnū dei possidebūt. Et ad Gal. v. dicit. Mani
festa sūt opa carnis. que sūt fornicatio z inū
dicia. Et sequit̄ aliq̄b̄ inrepositis: comensatio/
nes z ebrietates z bis similia. qm̄ q̄ talia agūt
regnū dei nō p̄sequunt̄. ¶ Octauo z vltimo
ebrietas eterna dat miserā. Charitas em̄ diui
dit inf̄ filios regni z p̄ditōis. Et q̄ nō est mecu
cōtra me est. ait saluacor Mar. xij. Et ideo si p̄
pter ebrietatē quis eternalit̄ p̄dit celi gloriā in
dubie eterne gehenne intrabit miserā. In cu
ius signū scriptura ebr̄ijs imprecatur ve: in mul
tis locis. Un̄ Esa. v. Ue q̄ p̄surgis mane ad se
ctandā ebrietatē: z potādū vsqz ad vesperā. Et
ibidē. Ue q̄ potēres estis ad bibendū vinū. Et
Prouer. xxiij. Qui ve. cui rixet̄: Et sequit̄: nō
ne bis q̄ morant̄ in vino. Vincent̄ in spe. mo
ral. li. iij. par. viij. di. ij. Refert̄ Pet̄ cluniacē.
de quodā aurifabro: quē liberauit beñs Nico
laus a demonibz z dānatione inferni: qz ei des
uorū fuerat: q̄ bonus in alijs erat. nisi q̄ ali
q̄ cōsueuerat nimis bibere: quē semel nimis
ingurgitatū diabol̄ suffocauit sub specie bu
fontis cor ei⁹ opprimēs z cū subito exanguens
ad infernū trahēbar torquēdū. Et liberat̄ vt p̄
dictū est de pena purgatorij: grauit̄ torquēbat̄
Et si alias sepruras nō haberem⁹: nōne suffice
ret nobis restitimonij christi Luc. xvj. d̄ diuice
epulone: qui epulabat̄ q̄tidie splēdide. z tādē
illū in inferno posito denegabat̄ gutta aque a la
zaro. Ecce pena ebrioz z se replentū p̄petua.
Exēplū ¶ De b̄ audiam⁹ exēplū i narratozō eōi antiq̄
rū parz: Et allegat̄ Lesari⁹. Qui qdā pegrin⁹
vestē sue pegrinatōis p̄ forti vino exposuisset. z
eandē inebriat⁹ z a mente alienat⁹. mortuusqz
a circūstātibz estimat⁹ fuisse: eadē hora spirit⁹
ei⁹ ad loca penaz ductus fuit. Ubi sup̄ pureū
operculo igneo tectum p̄ncipē tenebrarū sede
re cōsperit. Interim quidā abbas quē ille pere
grinus nouit adductus fuit: quē p̄ncipē pre
dictus multrū saluans porum sulphureū in
calice igneo sibi porrexit. qui cū bibisset in pu
teum igneum missus fuit: peregrinus cū hoc
vidit fortiter tremuit: et diabolus alee clama
uit: Adducite huc illū q̄ sero vestē sue peregri
nationis p̄ forti vino exponens se inebriauit.

Quo audito pegrin⁹ bono angelo q̄ cū ibi du
xerat. p̄misit: q̄ ampl̄ nunqz inebaret̄: dūmō
illa hora libaret̄. Qui mox exp̄gefact⁹ z ad se
f̄duer⁹ diē z horā norauit. z i frā suā rediēs di
ctū abbatē obisse tali die coguit. Nec ibi. Jdo
ad sterū cōpūctōis Joel. p̄pha vbi s̄. E. dr. E xp̄
giscimini ebr̄ij: z sc̄re zc. Quapropt̄ qlibz bō
q̄ntū p̄r b̄ ebrietatē mala accēdat: z sumo stu
dio sibi caueat: ne ḡuet̄ crapula z ebrietate: ad
vitādā tācā miserā ebr̄ijs z gulof parā. nec so
lū ill̄ q̄ p̄ ebrietatē p̄dūt vsūm rōnis: s̄z z bis q̄
p̄ potū notabil̄ excedēs i plura mala ex p̄di
ctis se p̄cipitāt. Rogem⁹ ḡ deū vt sic nob̄ cu
stodiēdi grām i p̄nit̄ tribuat: vt eadē cū epas
i reḡ b̄rudis (vbi nulla fames / nulla sitis / ml
la turbatio: s̄z q̄s p̄petua) mereamur delecta
ri. Amen.

De vicio ebrietatis vics qn̄ sit p̄ccm̄ mo
tale z qn̄ veniale.
Sermo. LXXXI.

Arēdite ne forte

Arēdite corda v̄ia crapular ebrietas
ec. Luc. xvj. ¶ In p̄cedētibz p̄ p̄les
fm̄ōes audist̄ q̄nta mala faciat eberas. qd̄ pa
ter ex figm̄cō potēz: ebrietatē fm̄ suas p̄rie
tates dep̄ngētū: ex obfuarōe gētiliū eberatē
deestātū: z p̄ ea q̄ parēt i ebr̄ijs ad sensuz. ran
dē pla mala eberatis i pluribz fm̄ōibz. q̄z q̄dli
ber sufficeret ad d̄estādū ip̄am eberatē: q̄ nūc
repetere. p̄r breuitatē omitto. Nūc p̄nr viden
dū erit: qn̄ ebrietas sit mortal̄ vel venial̄. An
vics sp̄ sumēs potuz excessiue peccet mortal̄:
v̄l aliq̄ venial̄: vel si fieri b̄ possit sine p̄cō.
Pro grā Ave mar. ¶ Arēdite ne cor. v̄ia zc.
¶ Dubitat̄ v̄z oīs eberas sit p̄ccm̄? (vbi s̄.
Ad b̄ r̄ndēt̄ fm̄ mētē sc̄ri Tho. ij. q. cl. ar. j. z
ij. q̄ ebrietas aliq̄n ē sine p̄cō aliq̄n cū p̄cō ve
nial̄: aliq̄n cū p̄cō mortal̄. Pro q̄ notādū q̄
excessus i potū p̄r eē tripl̄. Primo cū bibens
igrat̄ v̄tūē vini. i. q̄ nescit potū eē imoderatū
z iebuiare potētē. Et tal̄ excessus p̄r eē sine p̄cō
etiā siqz iebriat̄: ita tñ q̄ b̄ p̄rigat̄ absqz negli
gētia bibētis. sicut credēdū ē Noe fuisse iebria
tū Gen. ix. Qui fortitudinem vini ignorabat
nec de negligētia videt̄ argui: cū vinū pus nō
fuerit exp̄. ¶ Secōdo mo p̄rigit̄ excessus i po
tū. cū aliq̄s coḡscit̄ q̄ntitatē seu mēsurā vini
eē imoderatā. i. nō cōpetere corpis v̄litudinē:
nō tñ existiat potū iebare posse. Et tūc eberas ē
cū p̄cō v̄ciali. Et sic forte accidit i Loth̄ Gen.
xix. ¶ Tertio cū q̄s coḡscit̄ v̄rūqz. i. mēsurā
vini eē imoderatā. i. z corpis v̄litudinē: z cū
b̄ v̄tūē vini iebriantē. z tñ maḡ vult ebrietas
eē icurrere q̄ abstinere a potū. Et tal̄ p̄rie dicit̄
ebriofus. Et iō tal̄ peccat mortal̄: qz volēs et
sciēs puat se vsu rōnis. P̄z: qz ml̄ fortēs exp̄
tus ē vini v̄tūē z fortitudinē z suā habitatē
ad ebrietatē: z ad huc nō vult nō carere vino

Exēplū

Excess⁹ i
potu tñ
pleg

B
Ebera
demon
assilat
Exēplū

excessiuo. No qcuqz volēs sciēt se cōmittē
piculo peccī mortali: ille peccat mortali. Et tal
ita facit: igit. Itē qcuqz sciēt z volūtariē se p
uat vsu rōis q̄ fm̄ v̄tūtē opari d̄z: peccat mort
tali. Itz tal' ebr̄: ita facit: igit. Nā cibo z pot̄ ē
moderād̄: fm̄ q̄ cōpetitē cōplēriōi z valētudī
ni corpōis. Nā aliqd̄ pot̄ p̄tē ē alicui sup̄flu⁹ q̄

B
Eberas
demoni
assilat
Exēpluz

aliter ē moderat⁹ z ecōuerso. Ex his patz q
eberas int' oia vicia maxie ē timēda: qz maxim
nocumētū i ferre hoi/ vsuz rōis tollēdo. Pro/
pterea dē Aug. q eberas d̄mōi assilat. Sic
em̄ demō qn̄ hz p̄tē sup̄ hoiem ip̄um demō/
taz q̄n̄ bestia facit: sic z ebr̄itas. Dic em̄ Aug.
Nō ē aliū eberas q̄ m̄ifestissim⁹ demō. Nāz
cū hō se putat bibere vinū: bibit a vino. Jō s̄a/
c⁹ Dicit: p̄ ozdis p̄dicatoz: vt aīm suū trās
ferret ad sapiam/ p̄ decētū vinū nō gustauit.
Et Amb. dē in q̄dā ser. L' biosus cū absorbet
vinū: absorbet a vino: abomiatur a deo: despi
cū ab angel: p̄fūdā demōib: deridet ab hoi
bus: destruit v̄tūtib: z culcat ab oib.

L
Dubitaf
er q̄ inebat
peccer: z q̄ntū peccer:

Dubitaf scdo v̄p̄ ille q̄ aliu iducit ad potū
er q̄ inebat/ peccer: z q̄ntū peccer. Ad h̄ dicē
dū ē fm̄ mētē sc̄i Tho. vbi s̄. q̄ licz eberas sit
peccm̄ mortale: z aliqū veniale vt s̄. nō tñ ois q̄
aliū iuitat ad potū q̄ inebat/ peccat. Pro q̄ nō
rādū: q̄ aliqd̄ p̄tē alēz iuitare ad potū q̄ inebat/
q̄ntoz modis siue caus. Primo sic: q̄ v̄terqz
sez iuitas z iuitat/ igrat fortitudinē vini. Et
is sicut ille q̄ inebat excusat a peccō si igrat for/
titudinē vini: ita etiā ille q̄ iuitat aliqū ad bi/
bēdū excusat/ si igrat talē p̄dicionē esse bibētē
q̄ ex h̄ potū inebriet. Itz si igratia desit/ neqz
a peccō excusat. Scdo mō si q̄ credit aliū esse
p̄ccōdū: z q̄ p̄ p̄ccōdū n̄ accipiat vltra nēcēta
rē suā. tūc si alē iuitat solū ad h̄ vt ille q̄ ē h̄
cū d̄ accipiat nēcētatē suā: nō peccat iuitas:
etiā si ille q̄ p̄ accipit q̄ sibi cōpetat inebriet z
peccer. Tercio mō si q̄ aliu iuitat ad sup̄flu
um accipiēdū: vt sic bēuolētia z familiaritas
excitē: tūc iuitas venial' peccat. Quarto
mō si iuitas incēdit soluz vt alē se igurgiet:
tūc iuitas mortali peccat. Et h̄ p̄pter duas
cās. Prima: qz tal' q̄ntū i se ē incēdit. p̄rio suo
mat' bonū auferre. s. vsū rōis: qd̄ pei' ē q̄
si bonū aliqd̄ r̄pale sibi auferret. Nā vsu rati
onis ablaro cū i sanū z q̄n̄ bestia facit. Sc/
cūda rō: qz tal' sic iuitas trēdit eū ad peccm̄ car/
nis inducere. An̄ filie Loth mortali peccauē:
rūc: eo q̄ p̄tē ad istū finē iebriauerūt/ vt eis
cōmiseret: sic peccm̄ incest' cōmiserūt. Ex
p̄missis i ferunt aliq̄ corollaria. Primū q̄ p̄/
sumere de cibo z potū q̄ necesse ē: p̄tē ad vi
ciū gule q̄ nō sp̄ ē peccm̄ mortale. sed p̄ sume
re i potū sciēt vsqz ad eberatē: h̄ ē peccm̄ mor/
tale. An̄ Aug. in li. p̄fēf. Eberas lōge ē a me
misereris ne appropinq̄ mibi. crapula autē
nōnunqz surripit suo r̄to. Nec sc̄iūs Tho.
vbi s̄. ar. ij. i solu. ij. argu. Scdm̄ corollariū
cū qd̄ accipit potū vltra mēsurā q̄ exigit nāz

D

tire nēcitas sciēt z ex libidine: nō curādo etiaz
si sit p̄ deū v̄l' er' p̄ceptatū tal' peccat mort
ali: nec sp̄ opz q̄ intēdat iebriari: s̄ itēdat id
ad qd̄ eberas sequit. Terciu sic qn̄qz p̄tē
q̄ pot' v̄l' cib' q̄ ē mō derat' sano/ sic sup̄flu⁹ i/
firmo. ita p̄tē ecōuerso p̄tēgere: vt ille cib' q̄ ē
sup̄flu⁹ sano/ sic moderat' i firmo. puca cū m/
firm' fm̄ p̄siliū medici multū comedit ad vo/
mitū pcurādū. tūc ei nō ē ei repurād' sup̄flu⁹
cib' v̄l' pot' vt dē sc̄iūs Tho. vbi s̄. i sol. ij. ar.

Vomies

Est tñ v̄z q̄ q̄s p̄tē vomitū pcurādū nō ex
cusat a peccō ebr̄itat': qz ad vomitū pcurādū
nō op̄et q̄ sit pot' iebriat': eo q̄ pot' aq̄ rept'
de vomitū puocat. Sed di. qz: Ex q̄b' caus
agguat' peccm̄ ebr̄itat': R̄n̄ breuit' fm̄ mētēz
sc̄i Tho. vbi s̄. q̄ peccm̄ ebr̄itat' agguat' cri/
plici rōne. s. rōne p̄fessōis: p̄latōis: aut p̄tinua
tōis. Primo rōe p̄fessōis: sic ebr̄itas ē ma
ius peccm̄ i cleric' vel religios' q̄ i laic'. p̄tē illd'
Nā bibere i tabna p̄hibet cleric' nō laic'. v̄z
i p̄cedētē fm̄ dē L. Clerici em̄ bibēdi vel edēdi
grā nō dnt̄ iterare tabnā: nisi eēt i pegrinatōe.

E
Triplr
agguat
peccm̄ e/
br̄itat'

Exēplū ponit Un. i Spe. mor. li. iij. par. viij.
di. ij. de q̄dā fabro: de q̄ refert Bed. i gest' An/
gloz: q̄ i mōasterio nobili iqbilit' viuēs: dieb'
festis mag' volebat i fabrica i fidere: z ebr̄ita
ri ceter' q̄ illecebr' vacare q̄ ad eccl'iaz venire
q̄ cū corripet' nōlebat se corrigere. hic p̄cussus
lāguore z ad extrema pduer': vocauit fratres
multū merēs z desperās: dices q̄ viderat i fer/
nū ap̄tū: z sathana i pfundū mersum cū Lai/
pha z ceteris crucifixozib' dnt̄: eterno incēditō
traditū. i q̄ itimo viderat sibi locū depurātū
Et cū moneret ad p̄niaz: z p̄mitteret ei venia
si peniteret q̄ dū viuēbat: dicebat q̄ videbat
istare sibi iudiciū: nec eē sibi vltra spem salu/
tis. Et h̄ dices expirante sine viatico z alijs si/
gnis saluz. z ē ab alioz sepultura lōge post'
nec p̄ eo aliqd̄ aliqd̄ eccl'ie suffragiū facer' au/
sus ē. Nec ibi. Scdo aggruat' peccm̄ ebr̄itēz
rat' rōne p̄latōis. Brau' ē em̄ peccm̄ ebr̄itēz
i dnt̄ q̄ i suis siue subdit': eo q̄ ebr̄itas idū
cit igratiaz iudicij iusticie z regimīs zē. ex q̄b'
tūc mala plima oriūt: fm̄ illd' L. sa. xxvij. Sa
cerdotes nesciētē p̄ eberate. Tercio agguat'
peccm̄ eberat' rōe p̄tinuatōis. Gu' ei peccat q̄ af
fidue v̄l' frēq̄ntē iebat' q̄ raro. sic malū v̄l' p̄z
p̄tinuū ē Gu' v̄l' p̄cōdū q̄ n̄ p̄tinuū. Ex q̄ in
fer' q̄ frēq̄ntē se iebriatēs nō p̄nt se excusare p̄
p̄suetudinē. qz tal' mala p̄suetudō n̄ alleuiat s̄z
auger' p̄m̄. xxvij. q. j. Salma. z cē d' simo. Nō
satis. Pro q̄ notādū ē q̄ assiduitas eberat' fac
eberatē eē p̄m̄ mortale: n̄ solū p̄tē iratōez ebe
rat'. nā assiduitas ipoztat circūstātia q̄ n̄ trahit
i alia spem p̄ci. z sic assiduitas eberat' n̄ p̄tē i fi
nitū agguare p̄m̄: vt d' v̄iali faciat mortale.
s̄z qz n̄ p̄tē q̄ hō assidue iebet: qn̄ sciēs z volēs
ebr̄itātē icurrat: dū m̄storciēs expit' fortitudi/
nē vini z suā habitatē ad eberatē. Jō p̄tē hec
duo q̄ assidue inebriat' graui' peccat q̄ raro

De remedijs cōtra gulā

Hec s. Tho. vbi s. ar. ij. i. solu. pmi arg. ¶ Ex oibz q̄ pmissis pey qm̄ ebrietas est sine peccō: qm̄ peccm̄ veniale z qm̄ mortale: z p̄ p̄ns quō sic cu iliber vigilādū ne ḡuet crapla vel ebrietas: uñ ebēa. Rogem̄ q̄ deū. q̄cūs i sumēdis cib z potu sua grā nos pueniat cū b̄ndictiōe: ne tācū malū icurrām: s; p̄ verā cibi z potū cōpānciaz vitā increamur ceterā Amē

De remedijs p̄ra gulā z ebrietas.
Sermo LXXII.

Accēdite ne forte grauent corda v̄ra crapula z ebrietas. Luē. xxi. ¶ In p̄cedētibz finōibz audistis p̄la mala z nocumēta q̄ inferūt viciū gule z ebrietas. z finalr i p̄cedēti finōe audistis qm̄ ebrietas sit sine peccō: qm̄ peccm̄ veniale z qm̄ mortale: q̄neū ē peccāt i ducētes alios ad ebrietatē. Nūc cōsequē vidēdūz erit de remedijs p̄ gulā z ebrietatē: q̄bz p̄siderat̄ hō facili? possit h̄ vicia decliare. Pro grā Bue maria ¶ Accēdite ne forte gra. corda v̄ra zc. vbi s. ¶ Post q̄ v̄r audistis i p̄cedētibz m̄tra mala comitant̄ hōiem ex gula z ebrietate: neciū ē aliq̄ onderere media q̄bz hō adiuet̄ ne i h̄ mala plabā: q̄ rū aliq̄ dīca deo adiuaāre i p̄nī sermōe: dicturus reliq̄ in sequētibz

Instigatio nature.

Remedia p̄ gulā z ebrietatem

Accessatio figure z sacre scripture.

Cōfirmatio medicinal' cure.

Nā nos ¶ P̄rio nā nos instigat ad fugiēdū gulā z ebrietatē: z iducit ad rēperētā z sobrietatē. z h̄ q̄dru ep̄atiā et p̄licē. P̄rio ex nāli hōis dispōne. Nā nā dicit hōi os puillimū r̄sp̄ ecctū corpis sui i nūero aialū: z dedit vnicū os. fecitq; istm̄ gustū breue z artū. Dz ei v̄r dē Arist. i li. de aiali. os puū: in q̄ sine dubio nā mouet hōies r̄pace r̄cipe cibū z potū: z puo cibo aut potu eē p̄tētū: fm̄ q̄ ondit Sen. i q̄dā ep̄la: dicēs q̄ q̄ v̄tra modūz se igurgitat nō hō s; bestia: imo nō viu? s; mortu? repucari dz. Un̄ dē ibidē. Laur? ē magnū aial: z tñ paucissimoz iugez pascuis implet. vna silua plūbz elephātibz sufficit. z hō ēra pascit̄ z maritimo z volacilibz i aere. Et ex h̄ posset videri alicui q̄ nā maḡ i s̄ariabilē appetitū dedisset hōi puo q̄ elephantē z tauro. Un̄ q̄rit Sen. Quid igr̄ tā i s̄ariabilē nā nob aliuū dicit v̄r cū tāmodica corpa dedit adhuc viceremus auiditatē edacissimoz aialū: R̄nder dicēs: m̄ime. q̄neulū ei ē qd̄ nāe dat: puulo illa dimittit. Nō fames v̄tr̄ nob maḡ p̄stat: sed abitio Et vult dicere. sic nā nob dedit puo corpa: ita dedit nāle desiderū ad puo alimēta. z iō narura hōis nō q̄nto: s; q̄nto z puulo dimittere ē p̄tēta. Fames etiā v̄tr̄ puo sedat̄: z v̄tra h̄ appetere nō ē h̄ianū nec rōnabile: s; p̄ nām z bestiale. Nā ei pauc̄ m̄imioz p̄tēta ē: v̄r dē Boz

erit. ij. de p̄sol. p̄bie. p̄sa. v. Et iō dē Sen. q̄ facile ē pascere paucos v̄tr̄os b̄n̄ institutos: z n̄ h̄il aliō desiderātes q̄ ipleri. qz puo fames sedat̄: z maḡ fastidit. In bui? ē signūz nā dedit hōi binas aureas z gemios oculos: atq; alia instrumenta sensuū duplicata. os v̄o vnicū p̄tēs ad gustū: istigās p̄ h̄ nō q̄rere alimētū nisi neciū z modicū. Itē dedit instm̄ gustū qd̄ gula vocat̄ breue z artū. i. breue trāsītū i trāsītū r̄do cibū: v̄r h̄ns latitudinē duoz digitorū. ad denotādū q̄ nā nō q̄rit delectabilitatē s; necessitatē ciboz. q̄ posuit ita puū organū delectatōis gustū: v̄r i spinātia q̄ ad guctur: in v̄tr̄e corde: ep̄ate: splene: stomacho z singulis mēbris varias i s̄rmitates ex supfluitate cibi z potū. nūc febribz: nūc colica: nūc p̄lysi: nūc podaḡ. z sic de alijs. Un̄ Ber. i q̄busdā suis senētijz z i floz. dē Deo ordiauit modico cē p̄re delectatōis i gustu: s; magnā molestiā i illi? abusu v̄r p̄ h̄ h̄ianū sensuū straberēt ab excessiuo esu z potu. Voluptas em̄ corpis q̄ tāti hodie estis m̄af: v̄r duoz digitorū obtrine latitudinē. Et bui? tāmodice p̄ns tācigua delectatio q̄nta p̄at sollicitudinē: q̄ntā deinde parit molestiam Hec ibi. Itē dē Ber. i snia. Ex voluptate guctur? monstrōsi dilatat̄ renes z h̄ieri. hic rōmētes crescūt v̄tr̄: q̄ nō tā ipingūat̄ q̄ ipugnantur a ruia. z dū on? carnis ossa n̄ sustinet: cetā morbi variū generant. Et q̄cludit q̄ modica dz eē delectatio vbi breuis ē trāsītū. ¶ Scdo h̄ idē nā ondit i mineralibz. Nā dē Solin? z Al. Ex p̄loy ber. li. mineraliū. q̄ dionis? ē niger lapis in? i micās rubeis guctur? vini odorē spirās: z odorē bus suo (qd̄ m̄leis mirabile vidēt) ebrietatē fugās; Lūi? rōnē Alb. dē. Odor vini nō odore s; vapore opulādo ebrietatē iducit. lapidis ar odor cū simplex sit z apitū? z vaporis vini expulsiu? vapore vini expellēdo sobrietatē iducit z ebrietatē repellit. Ametis? ar p̄tū facit: qz ebrietatē op̄erat̄: z gulositatē sibi p̄tū z inimicā ostētat ce inuit. ¶ Tertio h̄ idē nā ondit i elementis. Nā terra aquā sup se fusaz stari sorbet z ibibit. v̄r nū? hō sibi nō incorporat nec r̄cipit: v̄r dē Alexā. i signū q̄ fm̄ m̄ris nāe p̄formitatē q̄ ē tra? ceru? ra em̄ ē m̄ oim̄ debem? fugere castrimargiā z ebrietatē: si volum? nāle tenere generositatē Un̄ dē Alexā. Sic v̄ndas vino p̄ponit sobriam m̄. Degeneres p̄dolor ebriū eē volūt. q. d. ceru? ra p̄stigit aquā vino: sed ebriū p̄tū facit. z sic degenerat: qz nō sequit̄ nām m̄ris. ¶ Quarto h̄ nā ondit i plātis. Un̄ Arist. i li. de aiali. dē q̄ arbores aliq̄ p̄ m̄titudine cibi s̄ fructu? ose. sic exēplificat de salice. Sic reuera ad lras semē gulosoz z ebriū ē ifecūdū z ad fructū iō p̄tū. qz corpe p̄ ebrietatē supflue h̄icera? semē fit h̄uidū z aq̄sū: z p̄ p̄ns ad gnātiōez iēpētū. Bluriosa em̄ scia plēarie digesta s̄ fecūda: v̄r ondit Arist. i. p̄ble. Etiā coz volūtas z arbitriū p̄ h̄ ihabititat̄ moralr ad hōi op̄is fructū p̄ducēdū. sic d̄ eis dē Sap. ij. Vana ē spes illoz. z la

D
Equi
mirus
corp
cate m
miciu

B
Ex p̄loy
ber. li. mineraliū. q̄ dionis?
i micās rubeis guctur?
vini odorē spirās: z odorē bus

E
Libn
r? n̄ do
carus
mēd? e

Ex: pl